

OHABA LUNGĂ

Sediul consiliului local: Ohaba Lungă nr. 33, telefon/fax 0256/333309;

Coordonate:

45°54'46" lat. N;
21°59'12" long. E;

Repere istorice:

-1440 - este amintită în documentele vremii localitatea **Ohaba**;

-1447 - sunt amintite satele **Ohaba Lungă și Ohaba Română** ținând de județul Arad și aparținând nobilului **Nicolae Bánffy**;

-sec. al XV-lea - satul Dubești a aparținut lui **Ioan Huniade**;

-1597-1620 - Ohana Lungă ajunge în posesia succesivă a mai multor nobili, în urma unor donații regale (**Ștefan Török, Ștefan Bethlen**);

- sec. al XVII-lea - Ohaba Lungă este amintită în defterurile (registrele) otmane cu numele **Olah - Ohaba**, un argument privind caracterul românesc al satului;

-1717 - satul Dubești avea 20 de case, Ierșnic 20 de case, Ohaba Română 11 case;

-1810 - este folosită denumirea de „**Ohaba Lunga alias Ohaba Rumunyaska**“;

-1828-1850 - Ohaba Română se numea **Ohabaszerbaszka**, probabil datorită faptului că la sfârșitul secolului al XVIII-lea aparținuse, ca moșie ereditară, unui nobil sârb;

-1850 - Ohaba Română trece în posesia familiei **Mocioni (George, Andrei, Anton)**;

-1890 - Ohaba Lungă avea 357 de locuitori;

-1913 - satul Ierșnic este numit de oficialitățile austro-ungare **Jerca**, iar Ohaba Română **Racszabadi**, adică Ohaba Sârbească;

-1924 - în comună era un singur comerciant (de articole mixte): **Ioan Mircu**;

-7 august 1937 - se naște în satul Ierșnic **Aurel Miloș**, profesor, deputat (1996-2000);

-19 decembrie 1948 - se naște la Ohaba Română solista de muzică populară bănățeană **Filofteia Moldovan**;

-2002 - Ohaba Lungă avea 1 225 de locuitori, comunitatea etnică ucraineană fiind numeroasă;

-iunie 2010 - la Ohaba Lungă, pârâul care

trece prin mijlocul satului a inundat 20 de gospodării și a înecat peste 300 de păsări de curte, în urma unei ruperi de nori pe pădurea din apropierea satului Dubești;

Populația stabilă la 1 ianuarie 2010 - total

= 1154 persoane, din care:

- masculin = 606 persoane

- feminin = 548 persoane

Numărul locuințelor la 1 ianuarie 2010 =

433

Sate componente: Ohaba Lungă, Dubești (1514, Dubesth), Ierșnic (1453, Jerczenik), Ohaba Română (Ohaba, 1427);

Instituții școlare: Școală cu clasele I-VIII: Ohaba Lungă; Grădinițe cu program normal: Ohaba Lungă și Dubești;

Instituții sanitare: Dispensar medical: Ohaba Lungă; Dispensar sanitar-veterinar: Ohaba Lungă;

Instituții culturale: Cămine culturale: Ohaba Lungă, Dubești, Ierșnic și Ohaba Română;

Biserici și alte lăcașe de cult: Biserici ortodoxe române: Ohaba Lungă (prima zidire în 1884, apoi în 1946), Dubești (1764, biserică de lemn, monument de artă și arhitectură), Ierșnic (1867), Ohaba Română (1969); Biserici pentecostale: Ohaba Lungă (2006), Dubești, Ierșnic (2007), Ohaba Română (1998); Biserici baptiste: Ohaba Lungă (1950), Ierșnic (1980), Ohaba Română (1985);

Ruga: Ohaba Română (15 august - Sfânta Maria Mare), Ohaba Lungă (8 septembrie - Sfânta Maria Mică), Ierșnic (14 octombrie - Sfânta Cuvioasă Parascheva) și Dubești (26 octombrie - Sfântul Dumitru).

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI OHABA LUNGĂ

Lăzărescu Ion	primar	Pascaru Mihai, consilier	PSD
Murărescu Gigi	viceprimar	Peia Ioan, consilier	PDL
Coman Vasile, consilier	PSD	Roșu Ioan, consilier	PSD
Marinescu Florin, consilier	PDL	Triponescu Nelu, consilier	PSD
Oprescu Romulus, consilier	PNȚCD	Zărie Ionel, consilier	PSD

OHABA LUNGĂ

FILOFTEIA
MOLDOVAN

S-a născut la 19 decembrie 1948 în satul Ohaba Română. Adolescentă fiind, începe să cânte muzică populară la îndemnul dascălilor și al părinților. Debutează în cadrul Formației de amatori a Casei de Cultură din Lugoj, apoi la Casa Armatei din Lugoj. Participă la turnee în țară și în Serbia, piesa care a consacrat-o atunci fiind „**Mult mă-ntreabă cucuțu**”.

Între anii 1975 și 1982 are numeroase apariții la Radioteleviziunea Română.

Solistă în ansamblul profesionist „Banatul”, dirijat de maestrul Gelu Stan, Filofteia Moldovan înregistrează la Radio Timișoara melodii îndrăgite de public: „**Frunzuliță, rug de mură**”, „**S-o dus bădița la coasă!**”, „**M-o chemat bădița afară**”, „**Mult mi-e drag mie să cânt**”, „**Ce mi-o fost mie mai drag**” etc. Scoate două discuri cu aceeași orchestră „Banatul” și face zeci de înregistrări la Radio București.

URMAȘUL ȘAMBELANULUI IMPERIAL

La 26 octombrie 2006, Comisia Județeană de Fond Funciar Timiș valida solicitarea baronului englez Michael Edward David de Styrcia prin care acesta cerea 1 423 de hectare de pădure în comuna timișeană Ohaba Lungă.

Pe ce anume se baza cererea baronului englez, care a primit, de altfel, titlu de proprietate pe o suprafață însemnată de pădure în satul Ohaba Română? E o poveste lungă, care începe în urmă cu un veac. La 16 mai 1909, la Cernăuți, în Bucovina austro-ungară, se naștea Ioan Stârcea (Stârcya), ca fiu al unui nobil bucovinean (șambelanul Curții Imperiale de la Viena, Ioan V. Stârcea). Fiul șambelanului a luptat pentru unirea Bucovinei cu România. A fost membru al Consiliului Național Român din Cernăuți. După 1918 devine maestru de ceremonii la Curtea Regală din București a regelui Ferdinand Întregitorul, iar în timpul domniei lui Carol al II-lea ajunge membru în Consiliul superior al Frontului Renașterii Naționale. Va avea trei copii, pe Ionel, Ilinca și Victor. Ionel Stârcea va fi adoptat, la anul 1925, la vârsta de 16 ani, de către un prieten intim al tatălui său, și anume baronul Antoniu de Foen, care nu avea descendenți direcți. Tânărul Ionel a obținut licența în litere la Universitatea din Cambridge (Marea Britanie). A efectuat stagiul militar, terminându-l cu gradul de fruntaș T.R. de artilerie. Antoniu Mocsony l-a recomandat ca secretar particular al regelui, iar în anul 1930, tânărul aristocrat este numit mare maestru de vânătoare al Curții Regale. La moartea tatălui adoptiv, Ionel Mocsony-Stârcea a intrat în posesia averii (e vorba de un domeniu întins pe Valea Mureșului, care cuprindea și castelele Bulci și Săvârșin), dar și a titlului acestuia de baron. Ajunge unul

dintre cei mai bogați oameni din România interbelică, mai ales că și tatăl său natural, baronul Ioan Stârcea, îi lăsase terenuri întinse în comuna Văleni din județul Neamț: 739 de hectare de pădure, 264 de hectare de zăvoi, o plantație de nuci de 12 hectare, 50 de hectare de teren arabil, trei hectare de vie, un parc dendrologic, precum și mai multe clădiri, printre care școala din comună, Primăria, sediile dispensarului și postului de poliție, trei mori (la Cioplești, Văleni și Moreni), un atelier de reparații, o instalație de irigații și o uzină electrică.

Primește funcția de mareșal al Curții Regale, funcție obținută poate și datorită faptului că, la începutul anilor '40, tânărul baron vânduse castelul și domeniul contelui Hunyadi de la Săvârșin (jud. Arad) regelui Mihai pentru o sumă derizorie.

După 23 august 1944, Ionel Mocsony Stârcea este arestat: o dată între anii 1947-1949, a doua oară între 1954-1964. A beneficiat de condiții mai bune de detenție decât alții, acolo unde a scris, începând din anul 1962, un fel de memorii sub supravegherea organelor de anchetă. A ieșit din închisoare cu prilejul amnistiei generale a deținuților politici (1964). După eliberare, i se permite să plece în Elveția la 5 septembrie 1964, în urma răscumpărării oferite de soția sa. A trăit izolat de românii din exil. A trecut la cele veșnice în anul 1992, în apropiere de Geneva.

Neptolul lui Ionel Mocioni Stârcea, **Michael**

Ionel Mociony

OHABA LUNGĂ

Edward David de Styrcea (foto), a mai primit titlu de proprietate, în afară de cel obținut pentru cele peste 1.440 hectare de pădure la

Ohaba Română, ca moștenitor al lui Antoniu Mocioni de Foen, și pentru alte aproximativ 762 de hectare în județul Suceava, ca moștenitor al bunicului său Ionel Mociony Stârcea.

„POMENEȘTE DOAMNE PE ROBUL TĂU...”

Satul Dubești, la începutul secolului al XVII-lea, era răsfirat de-a lungul pârauului Zărnoaia. Băștinașii români și-ar fi zidit o biserică (din lemnul tăiat în pădurile din apropiere) încă pe la anul 1650. La începutul secolului al XIX-lea, vatra satului Dubești și-a restrâns vatra, iar localnicii au decis să mute și biserica cea veche, ori pe dealul „Dudărie”, ori pe dealul „Toplii”. S-a tras la sorți și la anul 1828, se pare, biserica cu hramul „Sfântul Dimitrie” a fost strămutată pe dealul Toplii.

Construită din bârne masive de stejar aparent, lăcașul de cult se păstrează foarte bine până azi. În 1931, învelitoarea din șindrila a acoperișului a fost schimbată cu una din tablă zincată. În anul 1959 s-a refăcut temelia, biserica fiind înălțată cu 50 de centimetri, tot atunci înlocuindu-se și tâlpoaiele. Pictura pereților interiori poate fi datată în a doua jumătate a veacului al XVIII-lea ori la începutul secolului al XIX-lea.

În altar este pictată „Sfânta Treime”, o scenă mare, flancată de-o parte și de alta de Sfântii Mihail și Gavril cu soborul înge-

rilor. Pe cele trei triunghiuri sferice este zugrăvită Sfânta Maria Orantă, iar pe pereții laterali apar marii ierarhi ai bisericii. Ușile împărătești s-au păstrat bine și ele, ca și două icoane împărătești: Maica Domnului cu Pruncul și Isus arhieru. Pe peretele iconostasului dinspre altar se poate vedea inscripția: „**Pomenește Doamne pe robul tău preotul Vichentie Triponescu. 1862**”.

Pictura de pe bolta naosului este degradată, mai bine fiind conservată cea din tinda bisericeștii. În partea de vest a lăcașului de cult se află clopotnița cu schelet din lemn, și cu acoperișul în patru pante învelit cu tablă zincată.

PATRIMONIU:

PIUA DE PĂNURĂ

În destule sate bănățene, înainte vreme, băștinașii foloseau o instalație rudimentară, formată dintr-o împletitură de nuiele, amenajată sub o cădere de apă, în care se dădeau la piua scoarțele, pânura și alte țesături pentru a fi împâslite în vederea folosirii acestora în gospodărie. În imagine, piua de pânură din satul **Ohaba Română**, expusă în **Parcul etnografic „Romulus Vuia”** din municipiul Cluj-Napoca.

